

uden den Fortjeneste, som Børnene bringe. Forældrene, ere disse meget glade ved at vide, at Børnene ere under Opsigt den halve Dag, hvor Forældrene ikke kunne give sig af med dem, medens de den anden halve Dag ere i Skole. Jeg maa altsaa anbefale det høje Ting ikke at gaa ind paa § 9, saaledes som den foreligger. Og det samme gælder § 30 II., hvor det hedder, at de ikke maa arbejde de sidste 2 Timer umiddelbart forud for Skoletidens eller Konfirmationsforberedelsens Begyndelse. Det vil medføre, at de maa forlade Arbejdet Kl. 11, en Time, før dette standser, og det vil da blive vanskeligt for dem at faa Arbejde, hvis dette Forslag fastholdes.

I § 10, I., 3die Linie hedder det, at Arbejdstiden for Børn og unge Mennesker skal efter højst hver 4 samlede Arbejdstimer være afbrudt af mindst  $\frac{1}{2}$  Times Hviletid; men der er forskellige Virksomheder, hvor man begynder at arbejde efter Middag Kl. 1 og arbejder til  $5\frac{1}{2}$ , altsaa  $4\frac{1}{2}$  Time, og det vil efter Forslaget her være forbudt. Det forekommer mig, at naar hele Arbejdstiden er  $4\frac{1}{2}$  Time, er der ingen Betænkelse ved at forandre disse 4 Timer til  $4\frac{1}{2}$  Timer; dette er en kortere Arbejdstid, end Loven foreskriver.

Der er i § 16 en Bestemmelse om, at der skal iagttages Sømmelighed og Anstændighed paa Arbejdsstederne. Det synes jeg kan gaa ud; thi finder der Usømmelighed og Usædelighed Sted paa Arbejdsstederne, kunne Arbejderne ikke passe deres Arbejde, og saa er det vist meget naturligt, at Arbejdsgiveren jager dem bort.

I § 21 kunde jeg ønske forskellige Forandringer. Det er nødvendigt, at Tilsynet har uhindret Adgang til Virksomheden, men jeg savner en Bestemmelse om, at Tilsynet er pligtigt til at legitimere sig, ligesom jeg ogsaa savner en Bestemmelse om, at Tilsynet ikke maa benytte sin Stilling til at kræve andre Oplysninger end de, der henhøre under Tilsynet. — Det vilde vistnok være heldigt, om Tilsynet var edfæstet, saaledes at det var udelukket fra at benytte, hvad det ser, til Skade for den paagældende.

Det er jo vanskeligt paa Forhaand at have nogen bestemt Mening om, hvorvidt Arbejdsraadet vil være gavnligt eller skadeligt. Jeg sympatiserer ikke ganske med den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, men jeg skal dog ikke komme ind derpaa. Jeg vil kun udtale, at vi faa til sidst for mange Raad, for mange Vold-

gifter, saaledes at det til sidst er umuligt for en stakkels Mand at kunne passe sin daglige Dont.

Ja, det er de væsentlige Betragtninger, jeg har at gøre til det foreliggende Forslag og de forskellige Paragraffer. Jeg kunde have ønsket, at Grundlaget for Loven ikke i saa høj Grad var Hensynet til Skolens Tarv, men at Grundlaget i højere Grad havde været Hensynet til Sundheden, Hensynet til Børnenes Helbred, som man jo ganske vist i Loven har haft for Øje. Det foreliggende Lovforslag griber stærkt ind paa de industrielle Virksomheders Omraade og medfører maaske — jeg kan ikke sige det bestemt, men jeg tror det — en Uret mod de Smaakaarsfolk, der rammes af Loven, og det er højst rimeligt, at det ogsaa begaar en Uret imod vore industrielle Virksomheder. Det kan ikke undgaas, men Uretten bliver saa meget større, netop naar Skolens Tarv og ikke Sundhedshensynet ligger til Grund for Loven, og man saa holder Landbruget udenfor.

**Stilling:** Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i den Række af sociale Lovforslag, som den højtærede Minister har Æren af at have fremsat og medvirket til, og i og for sig kan det jo nok siges, som den ærede Indleder udtalte, at den Lov, vi have af 1873, paa flere Omraader ikke længere er tilfredsstillende og passende til den Udvikling, Erhvervslivet paa mange Omraader har taget siden den Tid her i Landet. Naar der nu i sin Almindelighed spørges, om vi trænge til denne Lov, til videre Indgreb i det private Erhvervsliv og Tilsyn med, under hvilke Forhold Erhvervs livet udøves, kunne Meningerne jo være meget delte. Jeg hørte i Gaar en Udtalelse, der lød omtrent saadan: Det bliver snart vanskeligt at være her i Landet, og det ser ud til, at det næsten er en Forbrydelse at drive Haandværk og Industri, saaledes som der paa forskellig Maade bliver lagt paa os, og saa meget Tilsyn, vi skulle undergives. Vedkommende saa meget mørkt paa det, og han fandt Tilslutning hos flere, der havde Kendskab til de Forhold, hvorunder Fabrikloven vil komme til at virke. Paa den anden Side maatte de vedkommende indrømme, at der paa enkelte Omraader dog trængtes til nogen Indgriben, og at denne Lov, som den nu er forelagt, var et væsentligt Fremskridt, og navnlig at den paa de fleste Omraader var i Stand til at afhjælpe de Mangler, der klæbede ved det oprindelige Lovforslag. Den højtærede Minister har peget paa For-